

BREDASCHE

COURANT.

Staat-, Letterkundig-

en Wetenschappelijk

Nieuws-

Blad.

Dingsdag

3 Maart.

LATERE BERIGTEN DER VORIGE COURANT

BRUSSEL. — Door de Kamer van Brussel is gisteren ter vervanging van de heer *Bosquet*, procureur des konings, die had van de 500 stemmen er 260 op zich vereenigd. Zijn mededinger de heer *Gobiet* had slechts 84 stemmen voor zich verkregen, en de heer *Tordhman*, ter wederkiezing, slechts 64. Te Anderwerde is de heer *Dellafaille* met eene aanzienlijke meerderheid van stemmen tot die dertelfde kamer verkozen. In laatstegevoelde plaats had, op het oogenblik dat men tot de verkiezing woude overgaan, een treurig ongeval plaats. In de groote zaal van het stadhuis namelijk, waar de verkiezing geschiedde, moest, dienste van aantal personen onder een grooten onderwetschen schoorsteen, waarin reeds jaren niet was gestookt geweest, toen een aantal zware stenen van de kroon der schoorsteen tegen de wanden werden, naar beneden velden en vielen op de personen, eene groote hoopvolheid rook deden verheffen, met welk een en ander de onder den schoorsteen aanwezige personen geheel bedekt werden. Een derzelve, een landman en vader van zeven kinderen, verloor daarbij het leven, een ander werd hier heen verbruid en een derde aan het hoofd gewond. De gemeene vergadering geraakte daardoor in niet weinig ontsteltenis en werd de zitting van het kiescollege daardoor eene wijle tijds geschorst.

De zitting der kamer van vertegenwoordigers van gisteren, aan de voortzetting der discussie van het finantieel budget gewijd, heeft niets van belang opgeleverd.

Te Brussel wordt tegenwoordig in eene school onderrigt in de eerste beginselen van het onderwijs aan bejaarde lieden gegeven. De *Gouverneur* wenscht als eene bijzonderheid, dat op dezelfde wijze in deze school de grootvader, de vader en de zoon van eenzelfde familie onderrigt in het lezen en schrijven kregen. De grootvader, die 65 jaren oud was, had in drie maanden tijds een grootig leeren lezen en schrijven en zich reeds de vier hoofdregelen der rekenkamer volkomen eigen gemaakt.

Het dagblad van Ostende meldt, dat de Italiaansche kaunink, de *Prins van Oranje*, die met eenige zijner papieren brief in behoorlijken vorm, naar de koninklijke residentie is gekomen, en zich gedurende de laatste jaren, dagen in de gevangenis te Ostende bevond, wijl hij geen middelen had om den overtoeg naar Engeland te doen, eindelijk, na van eene onbekende hand ondersteuning te hebben gekregen, deze week op de stoomboot *Broekelbond* zich weder naar Londen ingescheept had.

Te Antwerpen waren gisteren genoteerd: Belg. 100 1/2; Nap. 90; Sp. respet. 45 1/2, 46; *Guebhard* 45; *Cortes* 44 1/2; *Uitgest.* 15 1/2; *Bres.* 85.

FRANKRIJK. PARIS, den 26sten Februarij.

Het *Journal des Débats* levert, heden aan wijl uitvoerig artikel over de verandering van het bestuur, waarin onder anderen de verklaring voorkomt, dat de tegenwoordige ministers niet onvoorwaardelijk hun ontslag hebben gevraagd, maar slechts weigeren den maarschalk *Soubert* als voorzitter te erkennen. Waarlijk, zegt genoemd dagblad, zullen zij in dit bestuur voortduren, want zulke woorden naar ons inzien, door de behoeften van het oogenblik en den geest der kamer van afgevaardigden gemettigd. Van eene andere zijde bewijzen wij zeer, dat het den maarschalk *Soubert* gelukken een nieuw kabinet zamen te stellen, immers zoodaerling een dat parlementair kan genoemd worden. Het schijnt zeker, dat de heer *Davis* is aangezoekt om zich met hem te vereenigen, en dat deze daarin heeft toegestemd. Doch die verandering, afgehoon ontworpen, is nog niet tot stand gebracht, en de voorzitter der kamer van afgevaardigden daartoe eenigzins van het standpunt moeten afwijken, waarop hij zich onlangs trachtte te plaatsen. Met dit al zal er voor de aankomst van den maarschalk *Soubert*, dat is voor Zondag of Maandag, niets kunnen beslist worden.

Het *Journal des Débats* verklaart mede, dat de koning zijne ministers, niet heeft afgevaardigd, maar dat deze hebben gemaakt een eenigzins van het kabinet, met eenige wijzigingen. Overigens blijft alles in dezelfde onzekerheid. De kamer van afgevaardigden heeft gisteren de discussie over het ontwerp van wet, rakende de faillissementen, ten einde gebracht, en is daarna zonder bepaald adjournement gescheiden.

De verantwoordelijke uitgever van den *National* heeft gisteren voor het Hof van assisen te recht gestaan, ter zake van een artikel over het bekende beginsel, *de koning regeren, doch niet bevelen*. Hij was voor den regerende vorst zeer beledigende uitdrukkingen, welke hebben getrokken. Daar de verhooring zeer naauw in verband stond met het onderwerp der brochure van den heer *Rodderer*, is deze menigmaal ter sprake gekomen, en meende de heer *A. Carrel* als verdediger, dat men zeer ten onrechte voor een eenvoudig dagblad-artikel eene vervolging bewerkstelligde, wanneer genoemde brochure, als een constitutionele bijgesloten werden omvergoopen, en gerespecteerd onder het oog van het gouvernement werd rondgedragen. De gezworenen hebben den beklaagden vrijgesproken.

Eene telegrafische depeche van Bayonne, van den 25sten dezer gedateerd, meldt:

Een transport geld en andere voorwerpen is den 27sten van de *Aldudes* vertrokken. *Mina* heeft hetzelfde te *Ortrague* opgewacht en zich naar *Pampalona* begeven, waar hij nog dienzelfden dag, over *Bayey*, keerde, aankomende.

Vijf bataljons *Kardisten* hebben zich te *St. Esteben* op *Mina* heeft naar die zijde eene verkenning gedaan en de insurgenten zijn teruggetrokken.

Eene nadere depeche van gisteren vermeldt, dat de koningin-regentes, bij een dekreet van den 17den, den generaal *Vaduz* tot minister van oorlog, den *Juan de la Dabasa* tot minister van justitie, en den heer *Meyano*, vice-president der kamer van afgevaardigden, tot minister van binnenlandse zaken, en intusschen, heeft benoemd.

Heden (26 Februarij) waren de fondsen genoteerd: 5 pCt. kont. 108 1/2; op tijd 108 5/8; 3 pCt. kont. en op tijd 78 1/2; *Hapentey* kont. 95 3/4; op tijd 95; *Sp. respet.* 45 1/2; 5 pCt. 27 1/2; *Paris* 85.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 2den Maart.

Gisteren morgen heeft Z. K. H. de *Prins van Oranje* de openbare godsdienst, voor het eerst, na Hoogstdezelfs hertrouwen, bevestigd in de Kloosterkerk te 's-Hage, onder het gehoor van de *Maj.* die in zijne voorafgaaf op eene hartelike en allzinnig abelmatige wijs hergacht aan het dreigende gevaar, waarin de *Prins* verkeerd heeft, en die in het voorged den goedertieren God plechtig heeft gedankt voor het behoud van het dierbaar leven der Vorsten.

Lastleden Donderdag avond is er bij Z. K. H. *Prins Frederik* der Nederlanden eene soiree geweest, welk ook door Z. K. H. den *Prins van Oranje* en Hoogstdezelfs twee oudste Zonen is bijgewoond. Vandaag heeft Z. K. H. de *Prins van Oranje* weder aan gadeschouder personen gehoor verleend.

Volgens aankondiging, zou Z. K. H. de *Prins van Oranje*, op morgen, Dingsdag, den Koninkliken Nederlandschen Schouwburg te *Gravenhage* met Hoogstdezelfs tegenwoordigheid versieren.

Naar men vernemt is, van wige het departement van oorlog, aan de verschillende regimenten ruitery, tot ons laer behoorende, voorgeschreven, dat voortaan alle paarden, aan het Rijk toebehorende, welke behoeft zijn met zekere bepaalde ziekten, maar den drie maanden aangehoudende, zonder eene hoop op herstelling te geven, zullen moeten worden afgemaakt, na vooraf de goedkeuring der hoegere administratie daartoe te hebben aangevraagd, zulken de echter zoodanige paarden, waarbij zich de kwade dross in eene hevigen graad vertoont, of die gelijktijdig door den worm zijf aangedaan, en waarbij dus alle hoop op herstelling verdwenen is, als ook de paarden, welke in het geval van hebreub verkeerden, en dergelyk moeten worden afgemaakt. Voorts is het verboden geworden eene enig paard, hetwelk aan dross of worm, in al dergelyke omstandigheden, of van beide ziekten, lijdende zijt, te gebruiken, en zijn, eindelijk, de chefs der korpsen te paard, die dergelyke degenen, die niet eene teezigt over het behoud van het paard, behalst zijn, ingenoedigd geworden, om al dergelyke paarden, die in het algemeen, niet worden gebruikt, te verspreiden, en de gezondheid der paarden, die in het algemeen, niet worden gebruikt, te verspreiden.

komen van ziekten bij dezelve kan strekken, waartoe ook inzonderheid het stiptelijk opvolgen der voorschriften, nopens het zindelijk houden der stallen, en der paarden zeive, onder anderen, bij het reglement op de inwendige dienst der kavalerie gegeven, van bij zonder nut is.

— Dierzagen is in Amsterdam gearriveerd de luitenant-generaal baron van der Cappellen, opperbevelhebber der vesting Bergen-op-Zoom, met deszelfs zoon.

— Men bericht uit Kampen, dat de heer J. de Vries Hofman, stads med. doctor en lector aldaar, door de *Société des Sciences Physiques, Chimiques et Arts Agricoles et Industriels de France* te Parijs, in dezelfde zitting van 28 November 1854 tot medede is benoemd geworden.

— In het Antwerpsch Handelsblad van den 27sten leest men het volgende:

„ Wij hebben het publiek eene nieuwe onderdrukking van de zijde der politie jegens eenen in België gevestigden vreemdeling mede te deelen. De heer *Eduard van Routh*, een jong manach te Breda geboren, maar sedert een jaar ongeveer te Antwerpen woonachtig, had zinsdagedien Zondag naar Brussel begeven waar hij zich voorafde eenige dagen door te brengen; doch Dingsdag moesten zijn de agenten van den heer *François* hem uit het hotel waar hij logeerde komen halen, en hebben hem naar de gevangenis des *Relais-Carmes* gebracht. De eenige reden der arrestatie en gevangenschap is zijne hoedanigheid van vreemdeling. De paspoort die bij zich droeg was echter in behoorlijken vorm. De heer *François* heeft daarop niet in het minste acht geslagen, en zich, naar men verzekert, zelfs met veel brutaliteit bij het verhooren van zijnen gevangenen gedragen. De heer *E. van Routh* is de broeder van den heer *Felix van Routh*, een der Antwerpsche bapten en tegen vroe het besluit van uitdrijving genomen werd, verbleef eenige maanden na zijn vertrek uit België om zich voor goed in Holland te vestigen. Zou de groote brusselse politie-schef op den heer *Eduard van Routh* de domme en lage misgreep, die zijne arrestatie opleefde, op den heer *François* en den anderen der broeders hebben laten begaan, willen wreken? En zullen onze minister, geen enkele stellen aan zooveel willekeur? ”

Volgens berichten uit Lissabon van 16 Februarij bleef aldaar alles rustig; de Prins *Augustus* van Portugal, zoo als de Hertog van *Leuchtenberg* zich thans noemt, ontving voortdurend vele blijken van achting, en had den 14den bij het afgeven van den eed als Paal des Koninkrijks, in de Kamer der Pairs eene redevoering gehouden, welke den meest algemeenen bijval gevonden had. Hij had daarin zijnen dank betuigd voor de hartelijke ontvangst, welke hem in Portugal bereid was geworden; veel gesproken van de groote verdiensten van Dom *Pedro* jegens het vaderland, van het vertrouwen, dat dezelve in hem, Prins *Augustus*, gesteld had, en van zijn voornemen om zich steeds te gedragen naar de raadgevingen, die hij van dezen te vroeg aan zijn volk ontrokken Vorst ontvangen had; en den wensch geuit, dat alle herinnering van de rampzalige verdeeldheden in Portugal uitgewischt mocht worden, en dat allen zich vereenigen mochten in de liefde tot de Koningin en het Vaderland, ten einde den roem en het geluk van beide te verzekeren.

— In een te Londen ontvangen brief uit Hobart-Town op Van Diemensland, van 20 September 1854, komt het volgende voor:

„ In eene overvaart van 104 dagen is hier eene lading vrouwen aangekomen. Al de passagiers waren vrolijk en gezond. Behalve een kind, is geen der emigrantien gedurende de reis overleden. Op het eind van de eerste week na hunne aankomst hadden reeds 150 den plakas gevonden, en thans zijn alle verzorgd. Het geld dat zij vervoerden, bedraagt jaarlijks gemiddeld 12 pond sterling (144 gr.) Twee van de vrouwen zijn hier aan het toebereid geplaatst en zullen jaarlijks 75 pond sterling; een is huishoudster bij de echtgenoot van den gouverneur, tegen 40 pond sterling; andere zijn voor 30 pond sterling bij scholen en dergelijke inrichtingen geplaatst, zodat zij geene reden hebben om hare levenswijzing te beklagen; ook merkt men op, dat zij met hun lot wel te vreden zijn. Van den abtissin komt zij ook de kolonisten over deze zucht tot emigratie zeer verhoort.

— Naar de berichten over België uit Londen, ontzagen loopers tot den davyend van den 25sten.

— De heer *de la Roche* heeft het ontvangen adres van antwoord, en is in de zitting van den 26sten met eene groote meederheid goedgekeurd. Lord *Malbourn* trachtte te verzoeken een amendement te maken, waarbij men zijn bedragnen zonde hebben betuigd, dat de geregeld gang der hervorming door de ontbinding van het vorig parlement was gestopt. Van de tegenwoordige ministers verweet hij alleen aan den hertog van *Wellington*, de onmiddellijk voorzitter van den ministerie te zijn, en vond het ergzuchtig van de grondwet, dat deze eenen gezamenlijden aan het hoofd

van verschillende departementen van bestuur had gestaan. De hertog van *Wellington* bewaarde, dat het vorig ministerie na de bevestiging van lord *Althorp* tot lid van het Hoogerhuis, niet wel kon blijven bestaan, en verklaarde dat hij slechts voorloopig in het bewind had voortzien, zonder zich met belangrijke zaken, die niet den meesten spoed vereischten, te bezigheten.

In het Lagerhuis is door lord *Morpeth* het volgende amendement voorgesteld:

„ De getrouwe gemeenten Uwer Majesteit zijn dankbaar, dat de watten tot verbetering der nationale vertegenwoordiging door Uwe M. geannoneerd, aan het parlement zijn voorgelegd en verbindend zijn geworden. Zij meenen uit dien wijzen en noodzakelijken maatregel andere vruchten te zullen plukken, en vertrouwen dat de raad Uwer Majesteit in den geest en de wenschte hervorming zal handelen, en dat de vrijzinnige staatkunde, die aan het volk het recht heeft gegeven zijne vertegenwoordigers te kiezen, en de slaven in de kolonien en buitenlandsche bezittingen zij heeft doen verklaren, evenaer tot de municipale korporation zal worden uitgastrakt, om deze onder het toezigt des volks te plaatsen; dat zij alle de gegronde klagten der protestantsche dissenters zal nit den weg ruimen, en de misbruiken in de kerk, die hare heilzame werking verlammen, de openbare rust in Ierland verstoren en in beide landen het karakter der geestelijkheid verlagen, zal verhelpen.

„ De getrouwe gemeenten Uwer Majesteit verzoeken hier bij te mogen voegen, dat zij met leedwezen den voortgang der hervorming hebben zien afbreken en in gevaar brengen, door de ontbinding van een parlement, dat alleen ten doel had de maatregelen, die door het volk met zoo veel aandrang en billijkheid werden gevorderd, met kracht door te zetten.

Dit amendement is in de beide zittingen van den 24 en 25sten het onderwerp van discussie geweest. Am vordeligers daer van opgetreden de HH. *Sheil*, *Lushington*, *lord Russell* en een aantal andere, die alle voortgeven in het tegenwoordig ministerie geen vertrouwen te kunnen stellen, vooral niet ten aanzien der toezegging dat men op den weg eener geregeld hervorming zonde voortgaan. Zij wilden dus, dat het huis zich onbevimpeld daarentert zonde verklaren, en de ministers zonde noodzaker, hetzij voort anderen hunne plaats te ruimen, hetzij inderdaad met opoffering van hun eigen gevoelens, die verlangde maatregelen door te zetten. Lord *Stanley* heeft dit gevoelen bestreden, en verklaard, dat ook bij de uitbreiding der hervorming wenschte, doch het onmogelijk achtte zich, alvorens de ministers door hunne daden eenig gezag te verliezen tot klagten hadden gegeven, eene atalekachtige oppositie te vormen. Eindelijk heeft sir *R. Peel* het bestuur uitvoerig verdedigd, verklaarende, dat noch hij, noch zijne ambtgenooten hadden verwacht zich in het bewind te dringen. Het vorig ministerie konde zich, volgens hem, niet staande houden; alle pogingen om een gemengd bestuur te vormen waren mislekt; het was dus eene noodzakelijkheid aan de roeping des konings te gehoorzamen. Hij wilde de oppositie niet uitdagen, doch was iszig overtuigd, dat deze, ofschoon thans schijnbaar nauw aaneengesloten, inwendig zeer was verdeeld, zoodat geen enkel gevoelen op eene beslissende meerderheid konde rekenen; daarom zonde hij tot het uiterste volharden, om de prerogatieven der kroon te handhaven, en zijnen plicht te doen jegens anderland en koning. Voorts gaf hij een kort overzicht van de ontwerpen, die het ministerie aan het parlement zonde voordragen, en verklaarde, dat Engeland ook onder zijn bestuur de staatkunde zonde volgen, die tot het behoud van den vrede in Europa moest leiden.

Deze verdediging is met belangstelling aangehoord, en de discussie eindigde met een goedjourneerd.

In de 38 zitting van den 26sten zijn niet minder dan 20 voorstellen ter tafel gebracht, waaronder een van den heer *Hume* over de onkosten der verkiezingen; een ander van den heer *Ward*, om de stemming in het huis openbaar te maken; een van den heer *Bulwer*, om de dissenters op de universiteiten toe te laten, een ander van den heer *Stansfeld*, dat alle bepalingen welke een quota welk in de verkiezingen moet worden betaald, om als kiezer op te treden, zonden worden afgeschaft.

Van wege het hoogerhuis is reeds den 26sten het adres van antwoord den koning aangeboden en goedgunstig ontvangen.

— De *Standard* meldt dat de generaal *Sebastiani* door een courier naar Parijs is ontboden, en zich dadelijk op weg had begeven, waarschijnlijk om een nieuw ministerie samen te stellen, indien die tank dan maanschak *Soult* te zwaar mocht zijn.

De *Globe* meent dat het Fransch bestuur waarschijnlijk zal bestaan uit den marschalk *Soult*, als voorsitter en medelid van oorlog, den heer *Dupin* voor justitie; den heer *Tiers* voor binnenlandsche zaken, *Passy* voor finantien, *Dignoh* voor buitenlandse zaken, *Bismarck* voor onderwijs en *Duport* voor marine. Het Londensche beurs van den 26sten waren gevestigd: 3 pCt. gecons. 91 7/8; Ned. 2 pCt. 50 1/4; Portugal 4 1/2; Span. 3 1/2.

Waar moet het heen? was dikwerf de vraag die men zich zeiven of aan anderen deed, in de oogenblikken dat Europa door staatkundige en weders bedreigd werd, en voorwaar deze momenten van gevaar zijn menigvuldig in de laatste jaren voorgekomen. Zonderling genoeg, dat de onweders, die telkens de volken dreigden, in de landen opkwamen, welke derzelver staatsregeling hebben men veranderen, om een grooter deel vrijheid, om meerder licht, vóór geluk en daaruit voortvloeiende rust deelachtig te worden; dat zij zich aldus opdeden, waar men geloofte het constitutioneel stelsel het best begrepen te hebben. De meening daarentrent van lieden, die al die veranderingen en, zoo het heeten moet, verbeteringen, waren toegeleden, stond zeer nauw in verband met hetgeen men het *non plus ultra* van constitutionele vormen noemt, namelijk met de *ministeriele verantwoordelijkheid*. Ongelukkig slechts dat daár waar deze verantwoordelijkheid bestaat, ook tevens de meeste onrust heerscht en de grondwet het meeste verkracht wordt. Sedert België deszelfs wensch, of beter gezegd den wensch van eenige van deszelfs meest oorstigste bewoners ten deze heeft vervuld gezien, heeft hetzelfde alleen door de dagelijkse verkrachting van deszelfs grondwet geleefd. In Frankrijk gaat het niet veel beter, en Engeland speelt nu wellicht tijden te ontmoet, waarin het de bittere vruchten plukken zal van te overdreven, noogenaamde constitutionele vormen te hebben willen invoeren.

Bij elke nieuw voorkomende ministeriele crisis in de staten der groote constitutionele mogendheden, zweeft geheel Europa over een pool van jammeren en ellende; en hoe weinig is er daarbij nodig, om in dien pool te dorten.

Frankrijk en Engeland staan weder aan de poorten der beproeving, en met die in andere landen in thans verwachting op hetgeen volgen. Het is daarom al dat gevaar ingeroepen; is het wel denkbaar dat men strijdt? Zij die de zaken beoogden, hoe ze men haar uiterlijk doet voorkomen, gelooven niet, dat zij die de handelingen der op- en afstredende hoofden van het staatkundig vergrootglas zien, vermeenen het beter te weten, want onder het schijnschoone, van het zedelijk geluk der volken te willen bevorderen, zien zij slechts een beginsel, dat de woelzieke vrijheidshelden vooruit drijft. *Otez vous de là que je m'y mette!* is volgens hen het sijne woord der ministeriele verantwoordelijkheid, en zoo lang de constitutieën zelve dezen invretenden hoogmaet, dezen geldzucht-kanker niet weten uit te roeijen, zoo lang is het er voor te houden, dat zij die niet dan van geluk en vrijheid spreken, en zich er op verhooven, nog geenszins rijp voor die vrijheid zijn.

Waar moet het heen, mag men vragen, wanneer niet eindelijk het aanzien der staatkundige gebeurtenissen eene gewenschte kalmito verkrijgt? *Waar zal het heen, wanneer Lodewijk Philips zijne burgerkroon aan den president eener nationale congresie sal moeten overgeven, en O'Connell den troon van den koninklijken Brittanischen maritiem naar Dublin overvoert, om er zich, of een anderen burgerkoning mede te dekken?* — Gelukkig het land, dat in deze oogenblikken, door een draagt sterk, zich krachtig genoeg gevoelt, om deszelfs verkregen rust, met inspanning van eigene vermogens, te bewaren, en zich tegen de aanvallen van buiten weet te beveiligen!

O'Connell zeide onlangs in eene volksklub te Dublin: „*Abercromby moet speaker zijn, en na Abercromby is het mijne beurt, en met mij is Ierland vrij en afgescheiden.*” Ook de torys deden veel dergelyk besluit ten aanzien van den sprekerspost, als argument gekocht om *Sutton* te doen verkiezen. *Abercromby* is thans spreker, zal nu *O'Connell* hem opvolgen?

FRANKRIJK

den 27sten Februarij.
Het *Journal des Débats* nu voltrekt, dat de heer *Davin* over de vorming van het nieuw bestuur wordt geraadpleegd en noemt de dagbladen van den zoogenoemde tiers-parti, ministeriele dagbladen. De *Constitutionnel* daarentegen verzekert van stelligste, dat noch de president der kamer van afgevaardigden, noch de marschalek *Soubt*, die door anderen wordt geadviseerd, eenig voorstel is gedaan. Overigens is of omtrent deze zaak niets bekend geworden, dan dat de telegraaf van Toulouse het bericht heeft overgebracht, dat de marschalek *Soubt* die staatheden zoude verlaten en den 3den der volgende maand naar Parijs te zijn. Volgens sommigen zoude ook de generaal *Séguier* van Londen onthouden zijn, om in het ministerie te treden.

In het *Journal de Paris* leest men: Berigten uit Madrid, dat de verandering van personop, die alhier is, een groot aantal personen ganszins eene wijziging in de staatkunde zal hebben. De algemeene geest is in de hoofdstad en in de provincien zeer voldoende.

Alle beschikbare troepen naar Navarra vertrokken zijnde, wordt de dienst elders door de nationale garde verrigt.

Uit Katalonien schrijft men, dat er te Sagrasona een nieuw legerkorps zal gevormd worden, waartoe reeds onderscheiden regimenten laat hadden gekregen zich derwaarts te begeven.

Heden (27 Februarij) waren de fondsen geoteerd: 5 pCt. kont. 108,90; op tijd 109; 3 pCt. kont. 79,05; op tijd 79,15; Nap. renten kont. 96,45; op tijd 96,58; Sp. perp. 45; 3 pCt. 27%; Cortes 45.

D U I T S C H L A N D

den 27sten Februarij.

De heer *von Flad*, geheim legatieraad van Z. M. den Koning van Beieren, is gisteren deze stad doorgereisd, zich naar Londen begevende, om *ad interim* het gezantschap bij dat hof waar te nemen, tot aan de komst van den baron *Capp*, tot gevolmagtigd minister bij voormeld kabinet benoemd, in plaats van graaf *Jennison*, die in dezelfde hoedanigheid naar Parijs verplaatst is.

Volgens brieven uit Weenen, van den 18den, had de naar Londen bestemde Turkische gezant, *Nuri-bey*, dien dag een plegtig geboort bij den staatskanselier, *Prinz von Metternich*, gehad; hij werd begeleid door den Turkischen gezant bij het Weener hof, *Maurojeni*, deszelfs secretarissen, den tolk en eenige andere personen van het gevolg diens gezants. Beide gezanten waren of eene wijs gekleed, welke veel overeenkomst had met de Europeische kleederdragt.

Voorts wordt in deze brieven tegengesproken, dat *Dom Miguel* te Weenen verwacht wordt, gelijk mede, dat hij bij den Keizer daartoe verlof zou hebben gevraagd. Het berigt, dat de Zwitsbergische Landdag ontboden zou zijn, is onjuist; dezelve is slechts voorloopig geschorst. Tegen het hoofd der oppositie, *Kerneger*, is eene geregtelijke vervolging aangevangen, omdat hij tegen de bestaande verordeningen, de bijzondere bevelsdragingen van den Landdag op eigene kosten heeft doen steendrukken en openbaar gemaakt.

Volgens berigt uit Bern van 22 Februarij was in de zitting des Grooten Raads van den vorigen dag door 25 leden een voorstel gedaan, strekkende:

1. Dat van het uitvoerend bewind mededeeling gervraagd zou worden van de bij hetzelfde ontvangen antwoorden op het aan de hoven van Weenen en Parijs gerigte Memorandum.
2. Dat aan den Grooten Raad een verslag gedaan zou worden van den staat der buitenlandsche zaken en der betrekkingen van het voorzittend kanton tot de vreemde mogendheden, en bepaaldelijk wegens de stappen die het uitvoerend bewind kan en moet gedaan hebben, ten gevolge van de door de *Augsburger Zeitung* aan den dag gebrachte bijzonderheden [betrekkende de onderhandelingen tusschen Oostenrijk en Frankrijk, omtrent de toedraffen van Zwitserland te volgen staatkunde].
3. Dat de Grooten Raad aan het uitvoerend bewind den weg voorschrijft, welke het ten opzichte der buitenlandsche staatkunde te bewandelen hebbe.

Volgens dezelfde berigten, door Fransche bladen medegedeeld, zouden er bij den Berpacher Grooten Raad een aantal verzoekschriften uit verschillende deelen van dat kanton zijn ingekomen, waar bij door ingezetenen de vergunning gevraagd werd, om zich in vrije korpsen te vereenigen, voor het geval, dat Zwitserland met maatregelen van geweld bedreigd moogt worden.

Over Triest heeft men berigten uit Alexandrië, dat den 15den januarij, vernieuwde dat *Ibrahim-bassa* afjaar uit Sina was terug gekeerd. Men schreef overigens ten aanzien der betrekkingen tot de Porte geheel gerust gesteld; gedurig werd er naar Konstantinopel geld gezonden, ter voldoening van de achterstallige betalingen.

Te Weenen waren den 19den geoteerd: Metall. 5 pCt. 101%; 4 pCt. 95%; Bankactien 1531. — den 20sten: Metall. 5 pCt. 101%; 4 pCt. 95%; Bankactien 1526.

Berigten uit het gebied van Kunsten en Nijverheid.

Middel om schoeisel waterdicht (imperméable) te maken. — In het jaargeld kan men niet te veel voorzorgen nemen, om zijne voeten tegen vorstigheid te beschutten, want de huiden, ofschoon gezond, zijn nog gemakkelijk rocht door. Op de volgende wijze kan men dit oogenak verhelpen.

Men mengt op een vatje twee pinten droogolie, 2 onzen gele was, 2 onzen geest van terpentijn en 1 onse goede pik. Alzaken hetzelve gereed is, smeert men er het schoeisel mede, en zet het op de open lucht eenigen afstand van het vuur te droogen. Men herhaalt dit op dat tot dat het schoeisel geheel versadigd is. Door dit middel kan men de huiden tegen de vorstigheid bleekachtig zijn.

Op een vatje: 8 onzen kaarsvet, 4 onzen reuzel, 3 onzen braun, 2 onzen gele was en 2 onzen terpentijn. Men wrijft de schoenen of laarsen een weinig, om dezelve herhaalde malen te besmeren, op dat het leder wel doortrokken worde en zooveel smeer aanneme als mogelijk.

